Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător ***** Tricolici
Dosarul nr. 2r-502/26
(2-26023431-02-2r-11032026)

D E C I Z I E

16 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de către avocatul Dumitru Lupușor, în interesele Alei Guțu și Vladimir Guțu,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2026, prin care s-a admis parțial cererea înaintată de Ala Guțu, în interes propriu și în interesele copilului minor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Vladimir Guțu,

în cauza civilă la cererea înaintată de Ala Guțu, în interes propriu și în interesele copilului minor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Vladimir Guțu,-

A C O N S T A T A T:

Pretențiile din acțiune:

La 26 februarie 2026, avocatul Dumitru Lupușor, în interesele Alei Guțu și în interesele copilului minor *****Guțu, a.n. ***** a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru violenţa în familie împotriva acțiunilor agresorului Vladimir Guțu.

În motivarea cererii, petiționara Guțu Ala a indicat că, la data de 13 februarie 2026 a fost primită și asistată în cadrul Centrului de Justiție Familială al Poliției (CJFP). În cadrul interviului, aceasta a relatat că este supusă în mod sistematic mai multor forme de violență fizică, psihologică și economică exercitate de fostul soț, Vladimir Guțu.

Petiționara a precizat, că locuiește la adresa menționată împreună cu cei trei copii: ***** Lala, n. *****, și ***** Lala, n. *****, copii din prima căsătorie, precum și *****Guțu, n. *****, copilul comun cu Vladimir Guțu. Căsătoria a fost desfăcută în luna noiembrie 2024.

A relatat că, după divorț, fostul soț manifestă periodic un comportament agresiv, fizic și psihologic, fapte deja documentate și pentru care au fost dispuse măsuri legale. Ea a menționat că manifestările agresive au un caracter progresiv, devenind tot mai frecvente

și mai violente, copiii fiind martori constanți la aceste acte. Astfel, minorii sunt supuși unei violențe psihologice.

În sprijinul acestei afirmații, petiționara a prezentat rezultatele consultării unui specialist în domeniul psihologiei, care a constatat că *****Guțu este afectat de climatul de violență din familie și necesită un mediu prietenos și sigur pentru a depăși sindromul posttraumatic.

Petiționara a subliniată că, în perioada de criză, îi este extrem de dificil să asigure un mediu calm, deoarece prezența copiilor la actele de violență îndreptate împotriva mamei le afectează grav starea psiho-emoțională.

În prezent, deși relația de căsătorie s-a încheiat, actele de hărțuire și urmărire continuă. Guțu Vladimir se deplasează la domiciliu, generând conflicte soldate cu agresiuni fizice și injurii. Aceste presiuni constante mențin o stare permanentă de vulnerabilitate și pericol pentru integritatea fizică și psihică a mamei și a copiilor.

Petiționara a menționat, că motivul depunerii cererii de eliberare a ordonanței de protecție îl constituie escaladarea gravă a comportamentului agresiv al lui Vladimir Guțu. Ultimul incident a avut loc la data de 12 februarie 2026, în jurul orei 20:00, când fostul soț s-a prezentat la domiciliu cu scopul de a lua copilul minor comun. Deși a fost rugat să nu pătrundă în locuință, întrucât copilul era deja pregătit să iasă, acesta a intrat samavolnic și a început să-i adreseze amenințări grave, exprimându-se pe un ton agresiv, intimidant și umilitor, în prezența celor trei copii. Una dintre fiice a apelat Serviciul Unic 112, iar poliția s-a prezentat prompt la fața locului și a condus agresorul la sediul subdiviziunii pentru documentarea cazului.

La data de 12 februarie 2026, petiționara a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție Râșcani, înregistrată în Registrul nr. 2651, iar inspectorul de sector a emis ordin de restricție de urgență nr. 42, pe un termen de 10 zile, în privința agresorului.

De asemenea, din răspunsul oficial al IP Râșcani din 18 februarie 2026 rezultă că la data de 14 ianuarie 2026 Ala Guțu a fost agresată fizic la domiciliu de către Guțu Vladimir, caz înregistrat sub nr. 874 în Registrul nr. 2. În urma examinării probelor, la data de 10 februarie 2026 a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție (seria MAI nr. 07216992) pentru vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, în temeiul art. 78^{1} Cod contravențional al RM, materialele fiind transmise Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În temeiul prevederilor art. 278^{3}–278^{7} Cod de procedură civilă și art. 11–15 din Legea nr. 45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, petiționara solicită aplicarea următoarelor măsuri de protecție pe un termen de 6 luni, cu monitorizare electronică: obligația lui Vladimir Guțu de a sta la o distanță de minim 300 m față de locuința victimei și a copilului minor *****Guțu, din mun. Chișinău, str. Pietrăriei nr. 19A, ap. 44;-obligația lui Guțu Vladimir de a păstra o distanță care să asigure securitatea victimei și copilului minor, excluzând orice contact vizual;-interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau orice alt mod, cu victima și copilul minor; -obligația agresorului de a contribui la întreținerea copilului minor pe întreaga durată a măsurilor de protecție.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul sediul Centru din 26 februarie 2026 a fost admisă parțial cererea depusă de Ala Guțu, în interes propriu și în interesele copilului minor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresoruluiVladimir Guțu.

S-a eliberat ordonanță de protecție, prin care s-a stabilit în favoarea Alei Guțu și a copilului minor *****Guțu, a.n. ***** pentru o perioadă de 20 zile următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Vladimir Guțu: obligarea lui Vladimir Guțu de a sta departe de locuința victimei Ala Guțu și a copilului minor *****Guțu, din mun. Chișinău, str. Pietrăriei, nr. 19A, ap. 44, la o distanță de minim 300 m; obligarea lui Vladimir Guțu de a sta departe de locul aflării victimei victimei Ala Guțu și a copilului minor *****Guțu, la o distanță ce ar asigura securitatea acestora de cel puțin 300 metri, excluzând orice contact vizual cu victimile; interzicerea lui Vladimir Guțu oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondența poștală sau în orice alt mod, cu victima Ala Guțu și copilul minor *****Guțu; obligarea lui Vladimir Guțu pe întreaga durată a măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copilului minor *****Guțu. S-a încasat de la Vladimir Guțu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 lei.Ordonanța de protecție s-a remis Inspectoratului de Poliție responsabil de implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată, organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul agresorul și autorității tutelare teritoriale.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 2 martie 2026, avocatul Dumitru Lupușor, în interesele Alei Guțu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul sediul Centru din 26 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii contestate ,cu pronunțarea unei noi hotărâri, de aplicare a măsurilor de protecție pe un termen de 6 luni.

De asemenea, nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 10 martie 2026, Vladimir Guțu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul sediul Centru din 26 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a cererii.

Argumentele recurenților:

În motivarea recursului **reprezentantul recurentei Ala Guțu, avocatul Dumitru Lupușor**, a arătat că instanța de fond a aplicat măsurile de protecție doar pe un termen de 20 de zile, invocând că există un pericol iminent de repetare a acțiunilor violente în privința victimei și a copilului minor. Această abordare este nejustificată și neobiectivă, deoarec instanța de fond a analizat probele izolat, fără a le aprecia în ansamblul lor, contrar dispozițiilor art. 130 alin. (1) CPC RM, care impune examinarea probelor într-o perspectivă multiaspectuală și cumulativă.

În acest context a opiniat, că această abordare restricționată a condus la stabilirea unui termen de protecție insuficient, ignorând caracterul preventiv și de urgență al măsurilor stabilite prin Legea nr. 45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

A afirmat, că în cauzele care implică minori, procedurile trebuie să fie flexibile pentru a garanta siguranța acestora. Prima instanță a ignorat raportul psihologic depus de petiționară, motivând că data emiterii nu corespunde, ceea ce constituie o eroare de apreciere a pericolului iminent și continuu la care este expus copilul minor *****Guțu.

Consideră, că argumentul instanței potrivit căruia procesul-verbal și raportul medico-legal nu constituie probe directe este nefondat. Procedura de aplicare a ordonanței de protecție este autonomă, urgentă și preventivă, nefiind condiționată de rezultatul proceselor contravenționale sau penale. Coroborarea raportului medico-legal din 15.01.2026 cu procesul-verbal întocmit conform art. 78¹ Cod contravențional reprezintă probatoriu suficient pentru a reține existența unui pericol iminent și continuu. Refuzul instanței de a acorda eficiență probatorie acestor acte constituie o eroare juridică și contravine art. 130 CPC RM.

A consemnat, că prima instanță a refuzat cercetarea probei video depuse legal odată cu cererea, invocând în mod eronat lipsa solicitării explicite. Această omisiune a împiedicat stabilirea completă a adevărului obiectiv și a condus la emiterea unei ordonanțe cu termen insuficient.

De asemenea, instanța a ignorat declarația fiicei Lala ***** din 12.02.2026, care descrie frica și amenințările grave ale agresorului și evidențiază caracterul repetat al violențelor.

Consideră că soluția primei instanțe transformă ordonanța de protecție într-o măsură temporară, neasigurând protecția reală a victimei și a copilului. Potrivit legii, ordonanța de protecție urmărește eliminarea stării de pericol, nu doar suspendarea temporară a acestuia.

Astfel a susținut, că instanța de fond a aplicat măsurile de protecție pentru un termen insuficient, ignorând probele decisive și caracterul repetitiv și continuu al violențelor.

În motivarea recursului, **Vladimir Guțu** a susținut, că materialele anexate la dosar nu confirmă existența actelor de violență sau a unui pericol iminent la data examinării cauzei, care să justifice aplicarea măsurilor de protecție, mai ales împotriva copilului său, *****Guțu.

În acest context a afirmat, că între recurent și copil există o relație foarte bună, deoarece minorul a petrecut cea mai mare parte a timpului cu tatăl său, întrucât mama, Ala Guțu, s-a eschivat o perioadă îndelungată de la organele de drept, schimbându-și locul de trai.

A consemnat, că desi instanța de fond a subliniat, că certificatul-concluzia psihologică, efectuat în privința minorului la data de 09 iulie 2025 (solicitat prin modalități discutabile), nu poate fi reținut ca probă admisibilă în sensul art. 122 Cod de procedură civilă, deoarece nu reflectă starea emoțională a minorului după incidentul din 12 februarie 2026, instanța a dispus totuși interdicția de contactare a copilului pe un termen de 20 de zile.

Consideră, că instanța nu a apreciat corespunzător materialele cauzei și nu a examinat premisele legale, care ar putea demonstra existența actelor de violență care să justifice inițierea ordonanței de protecție, a cărei menire este prevenirea unui risc real și imediat și asigurarea de urgență a protecției victimei.

A afirmat, că solicitarea Alei Guțu privind aplicarea măsurilor de protecție urmărește de fapt răzbunarea personală și soluționarea altor chestiuni, iar nu protecția împotriva violenței. Eliberarea ordonanței de protecție trebuie să rezolve problemele reale de violență în familie, fără a genera conflicte relaționale sau a crea premise pentru eventuale abuzuri de drept.

În acest sens a indicat, că cererea formulată de Ala Guțu în vederea obținerii ordonanței de protecție este îndreptată împotriva lui Vladimir Guțu în contextul dosarului privind stabilirea domiciliului copilului minor cu tatăl, ședința fiind planificată la data de 20 octombrie 2026. În mod intenționat se simulează situații de conflict pentru a determina autoritățile să-l îndepărteze pe Vladimir Guțu de la educația copilului.

A opiniat, că caracterul litigios și tensionat al relațiilor dintre părți, precum și dificultățile din alte litigii, nu constituie obiect al cererii privind aplicarea măsurilor de protecție ca victimă a violenței în familie. Aceste acțiuni nu se încadrează în noțiunea de violență în familie, conform art. 2 din Legea privind prevenirea și combaterea violenței în familie.

La cererea de recurs declarată de Vladimir Guțu, reprezentantul recurentei Ala Guțu, avocatul Dumitru Lupușor,a prezentat referință, prin care și-a exprimat edzacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitînd respingerea acesteia.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul judiciar reține că încheierea recurată a fost pronunţată la 26 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată de reprezentantul recurentei Ala Guțu, avocatul Dumitru Lupușor la 2 martie 2026 și de către Vladimir Guțu la 10 martie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursurile au fost depuse în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursurile sunt neîntemeiate și pasibil de a fi respinse, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; violenţă fizică-vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă psihologică - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar, violenţă spirituală- subestimare sau diminuare a importanţei satisfacerii necesităţilor moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspiraţiilor membrilor de familie, prin interzicere, limitare, luare în derîdere sau pedepsire a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice sau religioase; impunere a unui sistem de valori personal inacceptabile; alte acţiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare; violenţă economică-privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi

nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; violenţă împotriva femeilor - act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată; victimăadult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie; victimă-copil- persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau la acte de violenţă în familie; situaţie de criză/situaţie critică- totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitînd intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Articolul 3 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, (1) Subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.(1^1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie. (2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt:a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 278^7 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor;b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima;i) interzicerea de a păstra şi a purta armă;j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv.

În accepțiunea art.15 alin. (2) şi alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, (2) Ordonanța de protecție se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliției și organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care își are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului sau a victimei care are copii, instanţa de judecată informează şi autoritatea tutelară de la locul aflării copilului.(2^1) În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie.(3) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 6 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție, doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Din materialele cauzei și din explicațiile oferite de părți în instanța de fond s-a stabilit cu certitudine că, Ala Guțu și Vladimir Guțu s-au aflat în relații de căsătorie aproximativ 6 ani, iar la 11 noiembrie 2024 au divorțat. În prezent, părțile locuiesc separat. Ala Guțu are doi copii pe nume ***** Lala, a.n. *****, ***** Lala, a.n. *****, care sunt din prima căsătorie și *****Guțu, a.n. ***** care este copilul comun cu Vladimir Guțu, respectiv întrunesc calitatea din prevederile art. 3 alin. (2) lit. a) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, și sunt subiecții ai violenței în familie.

Din lucrările cauzei, Colegiul judiciar a constatat că, prin chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie întocmit la data de 12 februarie 2026 de către ofițerul de sector al IP Rîșcani, s-a stabilit că victima, Ala Guțu, a fost supusă violenței psihologice. În acest context, a fost emis ordin de restricție nr. 42 pe un termen de 10 zile.

De asemenea, s-a reținut că, anterior, în privința lui Vladimir Guțu a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, în temeiul art. 78[1] din Codul contravențional, iar procesul-verbal și materialele cauzei au fost transmise spre examinare Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin cererea înaintată, Ala Guțu a solicitat emiterea unei ordonanțe de protecție pe un termen de șase luni, invocând existența unui pericol real și iminent de aplicare a violenței psihologice și fizice din partea fostului soț, Vladimir Guțu.

Instanța de recurs relevă că, în cauzele privind violența în familie, scopul emiterii ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și imediat pentru viața, sănătatea și integritatea victimei, în asigurarea protecției urgente a acesteia, în preîntâmpinarea repetării actelor de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei sau a averii comune a familiei.

Potrivit art. 278[7] alin. (3) din Codul de procedură civilă, măsurile de protecție se pot aplica pe un termen de până la șase luni. Totuși, stabilirea duratei concrete trebuie să fie raportată la circumstanțele specifice ale cauzei, inclusiv la forma de violență exercitată, intensitatea și caracterul repetitiv al acțiunilor, precum și la impactul acestora asupra victimei.

Colegiul subliniază că durata măsurilor de protecție trebuie să respecte principiul proporționalității, care presupune un echilibru între necesitatea protejării efective a victimei și limitarea drepturilor persoanei vizate de măsura respectivă. Măsurile de protecție pot restrânge drepturi fundamentale (dreptul la viață privată și de familie, libertatea de circulație, dreptul la proprietate), motiv pentru care durata lor trebuie să fie strict necesară și adecvată scopului urmărit.

În speță, instanța de fond a constatat existența unui incident concret la data de 12.02.2026 și inițierea procedurii contravenționale împotriva agresorului. Totuși, nu s-a probat existența unor acte de violență de gravitate extremă, a unor leziuni corporale majore sau a unei escaladări sistematice a comportamentului violent care să impună aplicarea măsurii pentru durata maximă prevăzută de lege.

Prin urmare, Colegiul civil apreciază că instanța de fond a concluzionat corect că, pentru prevenirea unui pericol asupra securității, sănătății și bunăstării victimei, precum și pentru a opri orice intervenție gravă asupra integrității sale fizice și psihice, aplicarea măsurilor de protecție pentru un termen de 20 de zile este justificată și proporțională, fără a transforma măsura provizorie într-o restricție excesivă.

Se reține că măsurile de protecție au caracter urgent și temporar, fiind instituite tocmai pentru a preveni agravarea situației victimei și pentru a asigura o protecție efectivă pe durata existenței riscului.

Colegiul constată că termenul stabilit de 20 de zile este rezonabil și proporțional cu circumstanțele cauzei, fiind în concordanță cu prevederile art. 278[7] Cod de procedură civilă și cu particularitățile speței.

Totodată, instanța de recurs evidențiază că, în ipoteza menținerii sau reapariției riscului de violență, legea oferă victimei posibilitatea de a solicita prelungirea măsurilor de

protecție în temeiul art. 278^8 alin. (1) Cod de procedură civilă, astfel încât protecția juridică nu este limitată în mod rigid la termenul inițial stabilit.

În ceea ce privește cererea de recurs formulată de avocatul Dumitru Lupușor, în interesul Alei Guțu, Colegiul reține că aceasta nu conține argumente concrete de nelegalitate sau netemeinicie a încheierii contestate, fiind exprimată mai degrabă o nemulțumire față de durata măsurilor dispuse, fără a demonstra în ce mod termenul de 20 de zile ar fi insuficient sau contrar prevederilor legale.

În aceste condiții, simpla solicitare a aplicării termenului maxim de 6 luni, în absența unor argumente suplimentare privind insuficiența termenului de 20 de zile sau existența unor circumstanțe agravante, nu poate conduce la concluzia netemeiniciei încheierii instanței de fond.

Totodată, argumentul recurentului Vladimir Guțu, potrivit căruia solicitarea ordonanței de protecție ar urmări răzbunarea sau crearea unor probleme relaționale, nu este susținut de probe. Procedura ordonanței de protecție are un caracter autonom și preventiv și nu poate fi confundată cu alte litigii civile, inclusiv cu cele referitoare la stabilirea domiciliului copilului.

De asemenea, contestarea măsurilor de protecție, pe motivul existenței unei relații bune între tată și copil nu exonerează recurentul de responsabilitatea de a preveni expunerea minorului la riscuri și traumatisme. În acest sens, art. 11-15 din Legea nr. 45 din 01.03.2007 și art. 278^3-278^8 din Codul de procedură civilă prevăd expres, că protecția copilului și a victimei prevalează asupra interesului personal al agresorului, în cazurile în care există riscul de violență.

Prin urmare, motivele invocate de recurent nu pot conduce la reținerea nelegalității sau netemeiniciei măsurilor de protecție dispuse, acestea fiind aplicate corect, proporțional și în conformitate cu scopul legii, respectiv prevenirea și protecția împotriva unui pericol real și iminent.

Din considerentele expuse supra, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece justificat și argumentat s-a pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea înaintată de Ala Guțu, în interes propriu și în interesele copilului minor privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului Vladimir Guțu.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursurile ca neîntemeiate şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2026.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de către avocatul Dumitru Lupușor, în interesele Alei Guțu și Vladimir Guțu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2026, prin care s-a admis parțial cererea înaintată de Ala Guțu, în interes propriu și în interesele copilului minor cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Vladimir Guțu.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu
Arhip

Judecătorii Hristina
Craveț

Roman Pascari